

H.M. Dronning Margrethe II's nytårstale

Taler

H.M. Dronning Margrethe II
Danmarks regent

Dato

31. december 2002

Det er nytårsaften - igen. Så alt for hurtigt, synes vi, måske især når vi bliver ældre. Men hurtigt går tiden, især for den travle; og der er mange, der har travlt nu om stunder. Det gælder både yngre og ældre. Oplysninger, forslag, data kan hentes ind ved at trykke på nogle knapper. Med imponerende fingerfærdighed jongleres der med informationssamfundets muligheder, og man lever tilsyneladende fortroligt med det; men det giver alligevel en stresset hverdag for mange; helt har vi nok ikke vænnet os til det.

Nyheder fra hele verden vælter ind over os og kræver, at vi forholder os til alt, hvad der sker. Vor tids store udfordringer presser sig på: den internationale terrorisme, situationen i Mellemøsten, kaotiske forhold som i Afrika og andre steder, truende hungersnød, menneskeskabte miljøproblemer. Det kan hurtigt blive uoverskueligt, og man fristes til at lukke af for de mange indtryk. Men tidens store spørgsmål falder ikke bort blot ved at trække dynen op over hovedet og lade stå til.

For der er jo tale om forhold, som vedkommer os alle, både som nation og som enkeltpersoner. Det, der er genstand for internationale forhandlinger i dag, vil indvirke på vores dagligdag i morgen. Vi er jo hver især en del af et større hele, ligesom Danmark er en del ikke blot af Europa, men af hele verdenssamfundet.

En aktiv indsats fra dansk side i det internationale samarbejde stiller krav til os alle. Vi må selv hver især følge med i, hvad der sker i verden omkring os. Det gælder også i det år, som nu melder sig med nye udfordringer og nye muligheder. En ny begyndelse, der lader os tage fat med friske forhåbninger: Det er nytår - på ny.

For Europa betyder netop dette årsskifte en sådan begyndelse. For 14 dage siden, under Det Europæiske Råds møde i København, blev ti nye lande budt velkommen til at deltage i det nære samarbejde inden for EU, og måneden forinden blev der truffet beslutning om udvidelse af NATOs medlemskreds. Vor gamle verdensdel med sin endeløse række af konflikter og spændinger har bevæget sig langt. I løbet af de seneste uger er et stort skridt taget i retning af at hele de dybe sår, som det 20. århundrede tilføjede Europa med de to verdenskrige og den lammende opdeling, som fulgte efter. Ikke mindst i forhold til de lande, der geografisk ligger Danmark nærmest, og hvis skæbne vi herhjemme har fulgt med særlig medleven, er det en begivenhed, som vi af hjertet glæder os over. Det har ikke været nemt at nå dertil, hvor vi i dag står, og vejen frem skal nok vise sig at rumme vanskeligheder; men det er jo for sammen og i fællesskab at kunne tage fat på problemerne, at Europas mange forskellige lande har valgt netop denne form for samarbejde. Nu kan vi for alvor samle os om at genfinde og styrke de bånd og de broer, som forbinder vore lande, og som vidner om århundreders, ja årtusinders fælles kultur og historie. Det er nok værd at have i tankerne, når vi fejrer dette årsskifte.

Med formandskabet i Den Europæiske Union faldt det i Danmarks lod at stå for tilrettelæggelsen og gennemførelsen af de afsluttende forhandlinger om udvidelsen af EU. Det har stillet store krav til vore evner, såvel diplomatiske som organisatoriske. Mange, mange enkeltpersoner har været inddraget i det arbejde både på fremtrædende og mindre synlige felter. Når Danmark har høstet anerkendelse viden om, skyldes det i høj grad deres indsats. Jeg bringer dem alle en stor tak.

I disse år åbner grænserne i Europa sig for alvor, og der rejses som aldrig før. Selv rejsemål fjernt fra vor verdensdel er nu blevet opnåelige, ikke kun for de få og eventyrlystne. Verden er blevet mindre, siger man; det betyder også, at der skabes en mangfoldighed af personlige kontakter ikke mindst blandt de unge. Det påvirker uvægerligt vores holdning til, hvad der sker ude omkring. Det fremmede bliver vedkommende på en anden måde, når man selv kan få kendskab til forholdene.

Men det medfører også, at den store verden med dens trusler og farer træder nærmere, så nær, at vi selv rammes. Det har nogle danske familier måttet erfare med smerte, da tre unge danske piger var blandt ofre for terroraktionen på Bali.

Jeg sender mine gode nytårsønsker til alle i forsvaret, i beredskabet og ved politiet med en tak for den indsats, de yder for, at Danmark fortsat kan være et trygt og sikkert sted at bo. En særlig hilsen skal gå til de mange i forsvaret, der gør tjeneste uden for landets grænser: i Centralasien, ved de danske NATO-styrker på Balkan og i andre sammenhænge.

I det år, der er gået, er vi på ny blevet mindet om, at den internationale tjeneste ikke er uden risiko, og mine tanker går til de hjem og familier, som skæbnen har ramt så pludseligt og så hårdt. Til dem og til alle, der har mistet en, der stod dem nær, går min inderlige medfølelse. Måtte det nye år også for dem bringe meget godt.

Et godt nytår ønsker jeg for de mange danske, der fejrer årsskiftet uden for landets grænser eller på havet, og som i aften må savne dem derhjemme. Jeg sender også mine gode nytårsønsker til de danske syd for grænsen med en varm tak for deres trofasthed over for alt dansk, og til de mange ude omkring, hvis rod er i Danmark, og som hæger om danskheden og det danske sprog.

Jeg bringer også mine gode nytårsønsker til alle dem, der er kommet til Danmark fra fremmede lande og fjerne himmelstrøg. Hvad enten de har boet her kort eller længe, håber jeg, at det nye år må være med til, at de kan føle, at de hører til her.

I det forløbne år er mine tanker jævnlig gået til Færøerne og Grønland, der i årenes løb har givet mig og min familie så mange uforglemmelige oplevelser, og jeg sender min nytårshilsen til de to landsstyrelser, til Lagting og Landsting og til hvert enkelt hjem. Måtte det nye år blive et godt år for det færøske såvel som for det grønlandske folk.

Atter i år føler jeg trang til på denne aften at sige tak. En tak, der går til alle de mange, der både i det daglige og ved særlige begivenheder viser mig og min familie så megen opmærksomhed. Prinsen og jeg, Kronprinsen, prins Joachim og prinsesse Alexandra med deres to drenge, vores børnebørn, føler os omfattet af en varm hengivenhed, der er til støtte og inspiration for os i al vor færden.

Et nyt år står for døren, og vi ser frem og ser tilbage. Hvordan gik det? Hvad nåede vi? Hvor kom vi til kort? Hvor skal vi sætte ind?

Det er dejligt, når vort liv lykkes; når vore børn trives, når vort arbejde giver os tilfredshed, og vi høster anerkendelse for vor indsats. Men sådan er det ikke nødvendigvis. Sygdom kan ramme, ulykken slå ned. Der er så meget, der ikke er til at beregne og dog skal livet leves. En ny dag skal begynde, også når den er grå. Meget kan vi gøre af os selv når vi har overskud; men der er vilkår, som vi ikke umiddelbart er herre over.

De kan pludselig sætte bom tværs over den vej, vi troede, vi skulle gå, eller rejse sig om os som mure, der spærrer for alt udsyn, og vi ser ingen udvej. Da kan det vise sig, at vejen frem går op over det, der spærrer, at det er selve forhindringen, der gør det muligt møjsommeligt at komme videre. Det har mange oplevet, hvad enten de hårde vilkår var af fysisk eller psykisk art eller skyldtes andre forhold. Blev det ikke den tilværelse, de havde forestillet sig, så blev det dog et liv, et liv, der var værd at leve.

Om få timer kan vi igen høre Rådhusklokkerne falde i slag. Hvert år lytter vi til dem med tilbageholdt åndedræt: dong - dong - dong; tolv slag; mærkeligt som stemningen bliver næsten knugende. Så bryder et kor igennem med den kendte salme, Vær velkommen.

Der ligger ikke en hurra-optimisme, men en fortrøstningsfuld accept deri: Hvad det end vil bringe, tager vi imod det nye år, tager det på os - med dets glæder og sorger, med dets udfordringer og dets muligheder: Velkommen nytår og

velkommen her.

GUD BEVARE DANMARK

Tags

Kongehuset, Nytårstale

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/dronningens-nytaarstale-2002>